

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **B. K.**, J. proti žalovanému **J. V.**, bývajúcemu v K., o **zaplatenie 3 668 Sk s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp.zn. 18 C 342/2003, o vylúčení sudcu Krajského súdu v Košiciach z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp.zn. 2 Co 72/08, rozhodol

t a k t o :

Predseda senátu Krajského súdu v Košiciach JUDr. Oto Jurčo **n i e j e v y l ú č e n ý** z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp.zn. 2 Co 72/08.

O d ô v o d n e n i e :

V odvolacom konaní Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2 Co 72/2008 vzniesol žalovaný námietku zaujatosti voči JUDr. Otovi Jurčovi, predsedovi senátu tohto súdu, ktorý má podľa rozvrhu práce uvedenú vec prejednať a rozhodnúť. Námietku odôvodnil tým, že považuje prostredie súdov prvého a druhého stupňa v Košiciach za prostredie "kde vo veci už nikdy viac nemožno predpokladať, očakávať nestranné, priaznivé rozhodnutie". Poukázal na to, že menované súdy v Košiciach za päť rokov od podania žaloby nedokázali vo veci vydať právoplatné, nenapadnuteľné, dôveryhodné rozhodnutie. Na súde prvého stupňa rozhodla sudkyňa, ktorá mala na veci osobný záujem, bola zaujatá, rozhodla úmyselne nepriaznivo, obrala ho o možnosť uzavrieť vec na súde prvého stupňa. Uvedené súdy, podľa tvrdenia žalovaného, úmyselne prehliadajú ním predložené dôkazy. V ďalšej (podstatnej) časti námietky zaujatosti žalovaný namieta postup v konaní a rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Namietaný predseda senátu sa pri predložení veci Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky vyjadril, že vo veci sa necíti byť zaujatý; nemá vzťah k účastníkom konania, ani k ich zástupcom, ani k predmetu konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd nadriadený Krajskému súdu v Košiciach (§ 16 ods. 1 O.s.p.) posudzoval opodstatnenosť tvrdení žalovaného z aspektu existencie dôvodov, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí. Vychádzal pritom z § 14 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti.

Účelom citovaného ustanovenia je prispieť k nestrannému prejednávaniu vecí, k nezaujatému prístupu súdu k účastníkom alebo k ich zástupcom a tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania. Cieľu sledovanému uvedeným ustanovením zodpovedá aj právna úprava skutočnosti, ktorá je z hľadiska vylúčenia sudcu považovaná za právne relevantnú. Je ňou existencia určitého právne významného vzťahu sudcu k veci (v rámci ktorého by mal sudca svoj konkrétny záujem na určitom spôsobe skončenia konania a rozhodnutia o veci), alebo k účastníkom konania (ktorý by bol založený na príbuzenskom alebo rýdzo osobnom pomere k nim), alebo k zástupcom účastníkov konania (ide o obdobnú situáciu ako v prípade pomeru k účastníkom konania).

Existencia niektorej z týchto okolností nebola v danom prípade zistená. Dôvodom na vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania vecí nemôže byť bez ďalšieho len samotná okolnosť, že účastníka neuspokojili výsledky a priebeh doterajšieho súdneho konania. Základom pre vylúčenie sudcu môžu byť len objektívne existujúce zákonné dôvody, nie však to, že postup súdu alebo jeho rozhodnutie v inej veci, resp. v tej istej veci sa nezhoduje so subjektívnymi predstavami a názormi účastníka na vecnú správnosť, zákonnosť alebo spravodlivosť súdnych rozhodnutí.

Nakoľko Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil žiadnu takú okolnosť, ktorá by mohla byť považovaná za relevantnú z hľadiska § 14 ods. 1 O.s.p., nevyhovelo vznesenej námietke zaujatosti a rozhodol tak, že namietaný predseda senátu nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania tejto veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. mája 2008

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :